

## FIȘA DISCIPLINEI

### 1. Date despre program

Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii	Comunicare și relații publice

### 2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în științele comunicării 1				
Anul de studiu	I	Semestrul	I	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categorია formativă a disciplinei DF - fundamentală, DS - de specializare, DC – complementară				DF
	Categorია de opționalitate a disciplinei: DOB – obligatorie, DOP – opțională, DFA - facultativă				DOB

### 3. Timpul total estimat (ore alocate activităților didactice)

I a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	
I b) Totalul de ore pe semestru din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	

Distribuția fondului de timp pe semestru	ore
II.a) Studiu individual	92
II.b) Tutoriat (pentru ID)	-
III. Examinări	2
IV. Alte activități (precizați):	-

Total ore studiu individual (II.a+II.b+III)	94
Total ore pe semestru (I.b+II.a+II.b+III+IV)	150
Numărul de credite	6

### 4. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale/generale	CP3 Utilizează diferite canale de comunicare CP6 Dezvoltă strategii de comunicare CP12 Oferă consiliere în ceea ce privește gestionarea conflictelor CP14 Conștientizează dimensiunea interculturală
Competențe transversale	CT2 Gândește analitic

### 5. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Aptitudini	Responsabilitate și autonomie
C.2.1. Identifică principalele teorii, modele și elemente ale comunicării directe și mediate tehnologic, în contextul comunicării de masă și comunicării mediate de computer; C.2.2. Identifică concepte referitoare la public și audiența mass-media, metode de măsurare, precum și indicatori de audiență specifici canalului tehnologic de comunicare mediatică;	A.2.1. Selectează modelele care explică o situație de comunicare în contextul unei probleme profesionale A.2.3. Adaptează mesaje la diverse situații și categorii sau segmente de public în contextul comunicării profesionale.	R.2.2. Utilizează modelele de comunicare, teorii media și indicatori de audiență pentru a proiecta, adapta sau evalua planuri media;

### 6. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	- Trecerea în revistă a principalelor teorii, modele și practici ale comunicării, dintr-un unghi diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor comunicaționale inter-personale, organizaționale și de grup, în strânsă legătură cu practica relațiilor publice, a comunicării și informării mediatice, publicitare, artistice, didactice, științifice etc.
-----------------------------------	--

### 7. Conținutul predării și învățării

Curs	Nr. ore	Metode de predare	Observații
------	---------	-------------------	------------

1. <b>Introducere.</b> Criterii de definire și unghiuri de abordare a fenomenului comunicațional. Structura, rolul, funcțiile și evoluția sistemelor de comunicare.	2		
2. <b>Niveluri, căi și contexte comunicaționale.</b> Comunicarea intrapersonală, comunicarea interpersonală, comunicarea de grup, comunicarea publică. Comunicarea directă, mediată și de masă. Scopurile comunicării. Scopurile generale ale comunicării interumane: informarea, convingerea, impresionarea interlocutorului, provocarea de reacții, comprehensiunea, exprimarea de sine, influențarea / schimbarea de comportamente și atitudini, acceptanța, defularea.	2		
3. <b>Tipuri de comunicare (I): comunicarea verbală.</b> Definiții și caracteristici. Comunicare, context și interacțiune (concepția lui G. H. Mead privind realizarea “Sinelui” prin comunicare). Forme de comunicare verbală: vorbirea, dialogul, monologul, scrisul, cititul, limbajul intern). Importanța limbajului în comunicarea verbală. Expresivitatea limbii, stilurile și specificul comunicării lingvistice. Verbal, nonverbal și paraverbal în comunicarea interumană.	2		
4. <b>Tipuri de comunicare (II): comunicarea nonverbală.</b> Definiții, funcții și trăsături. Forme și situații de comunicare nonverbală: comportamentul simbolic; contextul spațio-temporal și gestionarea acestuia; sincronismul comportamental; complementaritatea și particularizarea. Expresia facială, vocea și privirea. Comunicarea prin imagine.	2		
5. <b>Tipuri de comunicare (III): comunicarea paraverbală.</b> Elementele paraverbale: tonul și volumul vocii, ritmul vorbirii. Poziția interlocutorului, postura, gestică și mimica (kine-sica și proxemica), indicii nonverbale și elemente de metalimbaj.	2		
6. <b>Comunicarea interpersonală.</b> Definiții, caracteristici și modele. Comunicarea de cuplu, comunicarea de grup (primar și secundar) și interacțiunea socială. Rețele de comunicare, criterii și scheme funcționale: criterii relaționale, poziționale, culturale; rețele de comunicare în proximitate, de coeziune și densitate, cu centre de interes sau descentralizate. Tipologii specifice: rețele primare, circulare, liniare și binare.	2		
7. <b>Sisteme comunicaționale consacrate (I).</b> Comunicarea mediatică (scrisă și audio-vizuală), comunicarea publicitară, comunicarea didactică, comunicarea artistică plurisemantică.	2		
8. <b>Sisteme comunicaționale consacrate (II).</b> Comunicarea politică, comunicarea sectorială și de specialitate, comunicarea socială și relațiile publice.	2	– Prelegeri pe baza suportului de curs și a bibliografiei aferente;  – Expuneri libere și analize pe material tipărit și audio-vizual	
9. <b>Comunicarea de masă.</b> Trăsături specifice: proces social dinamic, extins în spațiu și timp; presupune grupuri specializate; colectează, prelucrează sau produce și difuzează mesaje; existența unui public numeros și eterogen; necesită un flux continuu al informațiilor; canale tehnice diverse; regim concurențial bazat pe un sistem normativ legiferat.	2		
10. <b>Funcțiile comunicării în societatea democratică modernă.</b> Cultivarea liberă a abilităților de comunicare și libertatea de expresie. Informație și comunicare în contexte polivalente. Climatul comunicațional și dezvoltarea căilor de comunicare multinivelare. Comuni-carea interculturală.	2		
11. <b>Opinia publică:</b> sursă și efect de ansamblu al comunicării sociale. Funcțiile opiniei publice: expresivă, consultativă, directivă, de apreciere, analitică, constructivă, de reglementare. Captarea masificată a interesului, audiență și comunicare de masă.	2		
12. <b>Comunicarea publică.</b> Definiție, funcții și trăsături. Discursul public și etapele sale: 1) selectarea subiectului și stabilirea scopului; 2) analiza receptorului (audienței); 3) contextul spațio-temporal al discursului; 4) fixarea temelor majore și organizarea materialului de suport; 5) organizarea, expunerea în discurs a materialului verbal pe modelele alternative simetrice de relație: “cauză-efect” sau “efect-cauză”.	2		
13. <b>Comunicarea seductiv-persuasivă și propaganda.</b> Propagandă politică și tehnici de persuadare a auditorului. Perspective de cercetare a persuasiunii și seducției publicului. Manipularea politică și “eficiența negativă” a comunicării sociale și de grup. Comunicarea politică – tip specific de comunicare seductiv-persuasivă.	2		
14. <b>Noile media și societatea informațională.</b> Definiții, aspecte, efecte sociale. Tehnologii digitale și forme de comunicare globală: internet, e-mail, messenger, chat, video-chat, telefonie mobilă etc. Principiile lui Van Cuilenburg: creșterea ofertei de informații și redundanța acestora (decalaj calitativ); consumul de informații nu este pe măsura ofertei (decalaj cantitativ); utilizarea practică a informațiilor este inconstantă și greu de cuantificat.	2		
Bibliografie minimală recomandată			
BARGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007.			
CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de-ajuns</i> , Comunicare.ro, București, 2005			
DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007.			

FISKE, J., *Introducere în științele comunicării*, trad. rom., Polirom, Iași, 2003.  
LOHISSE, J., *Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune*, trad. rom., Polirom, Iași, 2002.

Aplicații (seminar / laborator / lucrări practice / proiect)	Nr. ore	Metode de predare	Observații	
1. Comunicare verbală. Elemente de pragmatică în comunicarea interpersonală. Studii de caz; Studii de caz;	2	– Aprofundarea și analiza elementelor, aspectelor și problemelor specifice comunicării; – Dezbateri interactive pe corpus de teorii, modele și scheme ale comunicării; – Exerciții de comunicare, simulări, jocuri de rol, studii de caz; – Prezentare, dezbateri, studii de caz + multimedia;	Analize și demonstrații practice pe un portofoliu de materiale existente în scopul informării / comunicării pe domenii specifice (personale, organizație, grup, media, publicitate, artă, învățământ etc.):	
2-3. Comunicare nonverbală. Studii de caz;	4			
4. Comunicarea mediatică. Studii de caz;	2			
5-6. Comunicarea publicitară. Teorii ale publicității. Analiza iconotextului publicitar. Studii de caz;	4			
7. Patologii comunicaționale: manipularea, propaganda, minciuna, dezinformarea în comunicarea interpersonală și de grup. Studii de caz;	2			
8-9. Comunicarea online. Studii de caz;	4			
10-11. Comunicarea politică. Studii de caz;	4			
12. Comunicare în organizații. Studii de caz;	2			
13. Comunicarea de criză. Studii de caz;	2			
14. Comunicarea artistică. Analiza unui corpus;	2			
Bibliografie minimală recomandată				
BARGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007. CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de-ajuns</i> , Comunicare.ro, București, 2005 DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2003. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2002. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina. <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.				

## 8. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	<ul style="list-style-type: none"> <li>corectitudine și claritate în definirea noțiunilor și conceptelor;</li> <li>prezentarea clară și coerentă a funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup;</li> </ul>	– Examen scris urmat de verificare orală a gradului de îndeplinire a cerințelor din lucrarea scrisă;	50 %
Seminar	<ul style="list-style-type: none"> <li>folosirea noțiunilor și conceptelor de bază în argumentarea punctelor de vedere;</li> <li>alcătuirea de rezumate informative și parafrizarea adecvată a ideilor preluate din sursele bibliografice studiate;</li> <li>capacitatea de a face conexiuni ideatice cu caracter intradisciplinar și interdisciplinar;</li> <li>respectarea succesiunii etapelor în analiza mesajelor.</li> </ul>	– Evaluare pe parcurs: – prezentare proiect de seminar; – observarea curentă a participării interactive a studenților și notarea pe parcurs;	50 %

Fișa disciplinei include, dacă este cazul, elemente adaptate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul și gradul acestora.

Data completării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de curs	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de aplicație
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT	Lect. dr. colab. Dana HUMOREANU
Data avizării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura responsabilului de program	
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT	
Data avizării în departament	Grad didactic, nume, prenume, semnătura directorului de departament	
23.09.2025	Prof. univ. dr. Claudia COSTIN	
Data aprobării în consiliul facultății	Grad didactic, nume, prenume, semnătura decanului	
26.09.2025	Prof. univ. dr. Daniela-Viorica PETROȘEL	